॥ वैशम्पायन उवाच ॥ कुन्त्यास्तु वचनं श्रुत्वा भीष्मद्रोणौ महारथौ । दुर्योधनमिदं वाक्यमूचतुः शासनातिगं ।
श्रुतं ते पुरुषव्याघ्र कुन्त्या कृष्णस्य सन्निधौ । वाक्यमर्थवदव्यग्रमुक्तं धर्म्यमनुत्तमं ।
तत् करिष्यन्ति कौन्तेया वासुदेवस्य सम्मतं । न हि ते जातु शाम्येरन्नृते राज्येन कौरव ।
क्लेशिता हि त्वया पार्था धर्मपाशसितास्तदा । सभायां द्रौपदी चैव तैश्च तन्मर्षितं तव ।
कृतास्त्रं ह्यर्जुनं प्राप्य भीमश्च कृतनिश्चयं । गाण्डीवञ्चेषुधी चैव रथञ्च ध्वजमेव च । ४९८०
नकुलं सहदेवञ्च बलवीर्य्यसमन्वितौ । सहायं वासुदेवञ्च न शंसति युधिष्ठिरः ।
प्रत्यक्षन्ते महाबाहो यथा पार्थेन धीमता । विराटनगरे पूर्व्वं सर्व्वे स्म युधि निर्ज्जिताः ।
दानवा घोरकर्म्माणो निवातकवचा युधि । रौद्रमस्त्रं समादाय दग्धा वानरकेतुना ।
कर्णप्रभृतयश्चैमे त्वञ्चापि कवची रथी । मोचितो घोषयात्रायां पर्य्याप्तं तन्निदर्शनं ।
प्रशाम्य भरतश्रेष्ठ भ्रातृभिः सह पाण्डवैः । रक्षेमां पृथिवीं सर्व्वां मृत्योर्दंष्ट्रान्तरं गतां । ४९८५
ज्येष्ठो भ्राता धर्म्मशीलो वत्सलः श्लक्ष्णवाक् कविः । तं गच्छ पुरुषव्याघ्रं व्यपनीयेह किल्बिषं ।
दृष्टश्च त्वं पाण्डवेन व्यपनीतशरासनः । प्रशान्तभ्रुकुटिः श्रीमान् कृता शान्तिः कुलस्य नः ।
तमभ्येत्य सहामात्यः परिष्वज्य नृपात्मजं । अभिवाद्य राजानं यथापूर्व्वमरिन्दम ।
अभिवाद्यमानं त्वां पाणिभ्यां भीमपूर्व्वजः । प्रतिगृह्णातु सौहार्द्दात् कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ।
सिंहस्कन्धोरुबाहुस्त्वां वृत्तायतमहाभुजः । परिष्वजतु बाहुभ्यां भीमः प्रहरतां वरः । ४९९०
कम्बुग्रीवो गुडाकेशस्तस्त्वां पुष्करेक्षणः । अभिवाद्यतां पार्थः कुन्तीपुत्रो धनञ्जयः ।
आश्विनेयौ नरव्याघ्रौ रूपेणाप्रतिमौ भुवि । तौ च त्वां गुरुवत् प्रेम्णा पूजया प्रत्युदीयतां ।
मुञ्चन्त्वानन्दजाश्रूणि दाशार्हप्रमुखा नृपाः । सङ्गच्छ भ्रातृभिः सार्द्धं मानं सन्त्यज्य पार्थिव ।
प्रशाधि पृथिवीं कृत्स्नां ततस्त्वं भ्रातृभिः सह । समालिङ्ग्य च हर्षेण नृपा यान्तु परस्परं ।
अलं युद्धेन राजेन्द्र सुहृदां शृणु वारणं । ध्रुवं विनाशो युद्धे हि क्षत्रियाणां प्रदृश्यते । ४९९५
ज्योतींषि प्रतिकूलानि दारुणा मृगपक्षिणः । उत्पाता विविधा वीर दृश्यन्ते क्षत्रनाशनाः ।
विशेषत इहास्माकं निमित्तानि निवेशने । उल्काभिर्हि प्रदीप्ताभिर्बाध्यते पृतना तव ।
वाहनान्यप्रहृष्टानि रुदन्तीव विशाम्पते । गृध्रास्ते पर्य्युपासन्ते सैन्यानि च समन्ततः ।
नगरं न यथा पूर्व्वं तथा राजनिवेशनं । शिवाश्चाग्निवनिर्घोषा दीप्तां सेवन्ति वै दिशं ।
कुरु वाक्यं पितुर्भ्रातुरस्माकञ्च हितैषिणां । त्वय्यायत्तो महाबाहो शमो व्यायाम एव च । ५०००
न चेत् करिष्यसि वचः सुहृदामरिकर्षण । तप्स्यसे वाहिनीं दृष्ट्वा पार्थबाणप्रपीडितां ।
भीमस्य च महानादं नदतः शत्रुभिर्णो रणे । श्रुत्वा स्मर्त्तासि मे वाक्यं गाण्डीवस्य च निस्वनं ।
यद्येतदपसव्यन्ते वचो मम भविष्यति ।

इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि भीष्मद्रोणवाक्ये सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु विमनास्तिर्य्यग्दृष्टिरधोमुखः । संहत्य च भ्रुवोर्मध्यं न किञ्चित् व्याजहार ह ।